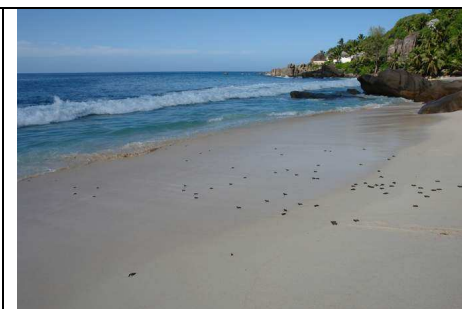
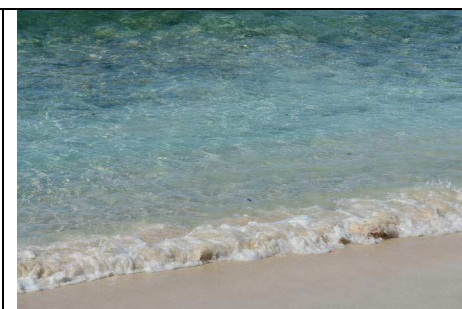
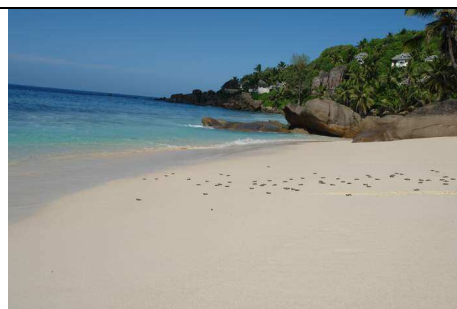
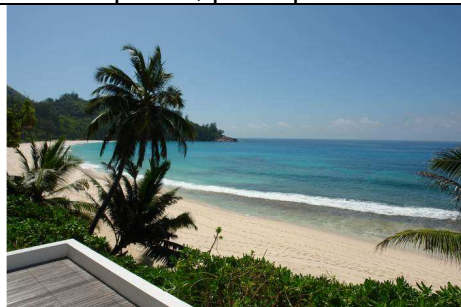

U moře také ani „živáčka“. Inu, arabští princové či princezny, šejchové, finančníci, evropské prominentní osoby či slavné osobnosti nemají v úmyslu nechat se spálit na troud. A členové ČGDF také ne. Skutečně, ať se na pláž podíváte ráno, v poledne nebo odpoledne - je tam prázdná. Masy lidí ani řvoucí děti tady nevidíte. Až někdy po páté hodině objeví se pár lidí, arabské krásy mnohdy teprve až když slunce zcela zapadne, pak teprve okusí mořskou vodu. Jak to tedy bude s těmi dnešními dostihy, nelze domýšlet.

Řekneme to rovnou – dostihy skutečně byly na písku, závodníky však byly maličké vodní želvičky a závodily o to, které z nich co nejdříve dosáhnou vodního živlu, než je začnou ohrožovat suchozemští predátoři a – žhavé sluníčko. Ještě že slunce občas zakryly milosrdné tropické mraky. Želvičky byly dojemně malilinké. Jsou přísně chráněné. Tato pláž je jedna z mála na ostrovech, kam vodní želvy chodí klást vejce – není divu.

Hádejte, kdo či co vytvarovalo stopy velké jako otisk pneumatik traktoru?

Místním jsme předvedli, jaké dostihy na písku jsme měli na mysli – na našich webových stránkách ČGDF. Že to želvičkám závodnicím dobře dopadlo a že cíle, pardon vody, všechny dosáhly, musíme náležitě oslavit.